

Full parroquial de
Santa Coloma de Centelles

Diumenge VI de Pasqua / A

Número 541 / 17 de maig de 2020

El qui m'estima, és aquell que té els meus manaments i els compleix

Les paraules de Jesús són molts clares i no deixen lloc a una segona interpretació: Si m'estimeu, guardareu els meus manaments. I encara: El qui m'estima, és aquell que té els meus manaments i els compleix.

Estimar Jesús, o el que és igual, creure profundament en ell, ens porta a guardar els seus manaments, i guardar-los ens porta a complir-los. Tot altra forma d'estimar Jesús, de creure en Ell és enganyosa.

Per tant la nostra vida, el nostre parlar i actuar ha de reflectir la manera de parlar i d'actuar de Jesús. No podem reduir la nostra fe a la pregària, encara que no hi pot faltar, però ha de ser una pregària encarnada, no intimista o espiritualista i prou. No podem reduir la nostra fe a saber moltes coses de Jesús, a conèixer molt bé el que ens diu a l'evangeli. No podem reduir la nostra fe a unes celebracions o a unes pràctiques religioses que es queden en el culte i en l'observança d'unes pautes que l'Església ens proposa sinó que, per viure de veritat la nostra fe, necessitem portar a la pràctica els manaments de Jesús, no només de cara a Déu sinó en allò que fan referència als germans. I complir-los no ha de ser una càrrega, un pes que portem al damunt i ens angoixa sempre, sinó que vol dir tenir-los presents com una dimensió de la nostra vida i deixar que es manifestin de manera senzilla i gens forçada en el nostre obrar. Això només serà possible si els fem nostres i en cada situació que ens trobem els tenim presents. Aquesta manera de fer, a més de demostrar la nostra fe és la que agrada a Déu i ens porta el seu favor: el meu Pare l'estimarà i jo també l'estimaré. Aquesta manera de fe ens predisposa a conèixer més profundament allò que Jesús espera i vol de nosaltres: l'anem coneixent més i més.

Ara que ens toca viure un temps de prova va bé de preguntar-nos què hi fa Déu aquí al mig. I va bé de preguntar-me què hi he de fer jo, com he d'actuar... com he de mostrar que sóc creient i que estimo Jesús i que ell m'estima, com he de llegir els fets que passen a la llum de la Paraula de Déu, com la pregària ha de sostenir la meva esperança, com entre tots podem fer que allò que hem après en aquest temps de pandèmia no se'ns oblidí, sinó que recordem sempre que no existeix la seguretat absoluta, que no sóc autosuficient, que som humans i que en aquesta humanitat podem viure pensaments, emocions, sentiments, dubtes i inseguretats que estant en confinament afluïren amb més força. Que l'important és la vida, la salut, l'afecte que rebem i donem. Que la fragilitat forma part de la manera de ser humana i que no tot ho sabem, ho preveiem i ho controlem sinó que el "misteri" forma part també de la nostra vida.

Grup de Difusió

Per fer més fàcil la comunicació, la Parròquia ha creat un Grup de Difusió per compartir l'Espurna i altres comunicacions que siguin d'interès. Si voleu formar-ne part feu-nos arribar el vostre nom, cognoms i mòbil. Podeu fer-ho trucant o enviant un whatsapp al 650 443 432.

Tinguem en compte...

Despatx parroquial: No hi ha horari de despatx parroquial però si us convé truqueu al tel. 93 881 10 32, o mòbil 650 443 432 o escriviu un correu a alarosala@gmail.com o a info@parroquiadecentelles.cat

CÀRITAS no tanca. Encara que el Centre de distribució d'aliments no serveixi aliments presencialment si que ho fa portant-los a casa dels qui ho necessiten, previ contacte amb els Serveis Socials de l'Ajuntament de Centelles. Agraïm als voluntaris joves que s'han ofert per fer aquest servei que no pot fer el personal de Càritas més gran.

Full Diocesà i Espurna: No es publiquen en format paper però els podeu consultar "on line" al web del Bisbat de Vic / serveis i projectes/ fulls i publicacions, i al web de la nostra parròquia: www.parroquiadecentelles.cat o .com o demanar-nos que us l'enviem. Que ens ajudi a mantenir-nos a prop.

Celebracions a l'església: Diumenge vinent (dissabte la missa anticipada) festa de l'Ascensió, podem reprendre les celebracions dominicals a l'església, ara amb un 30% de la capacitat. Respectarem les normes que calgui per al bé de tots. Cadascú s'ha de portar mascareta i rentar-se les mans amb gel hidroalcohòlic que trobareu a l'entrada de l'església. Tots entrarem per la porta de la dreta i sortirem per l'altra. Respectarem la distància de 1 - 2 metres i limitarem l'espai que podem ocupar. Combregarem a la mà i en silenci. No trobareu ni cançoners ni el Full en paper. No podem besar ni tocar cap imatge. En lloc de passar la col·lecta podeu deixar l'almoïna a la caixeta del cancell on hi dipositàveu l'import del Full. Per tal de respectar la capacitat del 30% requerida, el diumenge celebrarem 2 misses: a les 11 i a les 12 h. Trobareu un cartell a l'entrada de l'església que ens recordarà tot el que hem de tenir present. Són les que hi ha a la pàg. 4 del Full Diocesà que enviem.

Donatius per Càritas i la Parròquia

S'ha rebut a la bústia de la rectoria un donatiu de 500€, un de 300€ i un de 50€ per a Càritas. També se n'ha rebut un de 500€, un de 250€, un de 50€ i un de 45€ per la parròquia, i un de 50€ com almoïna penitencial. També al cc de Càritas un ingrés de 1000€ que ha fet una empresa. Amb aquests diners hem pogut comprar lots de productes de neteja i higiene i completar els d'aliments que reben les famílies. Us donem les gràcies i seguim confiant en vosaltres. Necessitem el vostre suport, sobretot ara que la crisi suposa un maldecap afegit a la manca de recursos. Per això us indiquem el cc de la Parròquia a Caixabank: ES97 2100 0127 6302 0007 4398 i el de Càritas Parroquial: ES89 2100 0127 6902 0043 8968 per si voleu fer els vostres donatius per aquest mitjà. Moltes gràcies.

Mans Unides: Ens recorda que el coronavirus també afecta i molt els països amb recursos sanitaris més pobres que els nostres i ens ofereix aquest compte per si voleu ajudar-los: ES42 0049 6791 7420 1600 0102.

Per compartir amb vosaltres

El papa Francesc en la Jornada del migrant i refugiat

Es necesario conocer para comprender. El conocimiento es un paso necesario hacia la comprensión del otro. Lo enseña Jesús mismo en el episodio de los discípulos de Emaús: "Mientras conversaban y discutían, Jesús en persona se acercó y se puso a caminar con ellos. Pero sus ojos no eran capaces de reconocerlo" (Lc 24,15-16). Cuando hablamos de migrantes y desplazados, nos limitamos con demasiada frecuencia a números. ¡Pero no son números, sino personas! Si las encontramos, podremos conocerlas. Y si conocemos sus historias, lograremos comprender. Podremos comprender, por ejemplo, que la precariedad que hemos experimentado con sufrimiento, a causa de la pandemia, es un elemento constante en la vida de los desplazados.